

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अस्माभिरस्मदीयैर्विदुरादिभिर्निवार्यमाणेन निषिध्यमानेनापितद्वनमनुगुंतुं प्रवेष्टुं एषिता अनुमतानतु
वध्यमानास्तदास्त्रेण तेन नारायणेन वै ॥ दध्यमानानलेनेव सर्वतोभ्यर्दितारणे ॥ २२ ॥ यथा हि शिशिरापायेदहेत्कक्षं द्रुताशनः ॥ तथा तदस्त्रं पांडूनां ददाह्वजिनीं
प्रभो ॥ २३ ॥ आपूर्यमाणेनास्त्रेण सैन्ये क्षीयति च प्रभो ॥ जगाम परमं त्रासं धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ २४ ॥ द्रवमाणं तु तत्सैन्यं दृष्ट्वा विगतचेतनं ॥ मध्यस्थतां च पा
र्थस्य धर्मपुत्रो ब्रवीदिदं ॥ २५ ॥ धृष्टद्युम्नपलायस्व सह पांचालसेनया ॥ सात्यके त्वंच गच्छ स्ववृष्णयंधकवृत्तो महान् ॥ २६ ॥ वासुदेवोऽपि धर्मात्मा करिष्यत्यात्मनः
क्षमं ॥ श्रेयो ह्युपदिशत्येष लोकस्य किमुतात्मनः ॥ २७ ॥ संग्रामस्तु न कर्तव्यः सर्वसैन्यान् ब्रवीमिवः ॥ अहं हि सहसो दयैः प्रवेक्ष्ये हव्यवाहनं ॥ २८ ॥ भीष्मद्रो
णार्णवंतीर्त्वासंग्रामे भीरुदुस्तरे ॥ विमज्जिष्यामि सलिले स गणो द्रौणिगोष्पदे ॥ २९ ॥ कामः संपद्यतामस्य बीभत्सो राशुमां प्रति ॥ कल्याणवृत्तिराचार्यो म
या युधिनिपातितः ॥ ३० ॥ येन बालः ससौ भद्रो युद्धानामविशारदः ॥ समर्थैर्वहुभिः क्रूरैर्घातितो नाभिपालितः ॥ ३१ ॥ येना विब्रुवता प्रश्रंतथा कृष्णा स भांग
ता ॥ उपेक्षिता स पुत्रेण दासभावं नियच्छती ॥ ३२ ॥ जिघांसुर्धातृराष्ट्रश्च श्रांतिष्वश्वेषु फाल्गुनः ॥ कवचेन तथा गुप्ते रक्षार्थं सैंधवस्य च ॥ ३३ ॥ येन ब्रह्मास्त्र
विदुषा पंचालाः सत्यजिन्मुखाः ॥ कुर्वाणामज्जयेयत्नं समूला विनिपातिताः ॥ ३४ ॥ येन प्रव्राज्यमानाश्च राज्यादयमधर्मतः ॥ निवार्यमाणेनास्माभिरनुगं
तुंत देषिताः ॥ ३५ ॥ यो सावत्यंतमस्मा सुकुर्वाणः सौत्तदं परं ॥ हतस्तदर्थं मरणं गमिष्यामि स बांधवः ॥ ३६ ॥ एवं ब्रुवति कौंतेये दाशार्हस्त्वरितस्ततः ॥ निवार्य सै
न्यं बाहुभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ शीघ्रं न्यस्य तशस्त्राणि वाहेभ्यश्चावरोहत ॥ एष योगोऽत्र विहितः प्रतिषेधे महात्मना ॥ ३८ ॥ द्विपाश्वस्यंदनेभ्यश्च क्षितिं
सर्वेऽवरोहत ॥ एवमेतन्न वोहन्यादस्त्रं भूमौ निरायुधान् ॥ ३९ ॥ यथा यथा हियुध्यंते यो धातृस्त्रमिदं प्रति ॥ तथा तथा भवंत्येते कौरवा बलवत्तराः ॥ ४० ॥ निक्षे
प्यंति च शस्त्राणि वाहनेभ्यो वरुह्यये ॥ तान्नैतदस्त्रं संग्रामे निहनिष्यति मानवान् ॥ ४१ ॥ यत्त्वेतत्प्रतियोत्स्यंति मनसा पीहके च न ॥ निहनिष्यति तान्सर्वान् र
सातलगतानपि ॥ ४२ ॥ तेव च स्तस्य तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य भारत ॥ ईषुः सर्वे समुत्सृष्टुं मनोभिः करणेन च ॥ ४३ ॥ तत उत्सृष्टुकामांस्तान् स्त्राण्यालक्ष्य पांडवः ॥
भीमसेनो ब्रवीद्राजन्निदं संहर्षयन् वचः ॥ ४४ ॥ न कथंचन शस्त्राणि मोक्तव्यानीह केनचित् ॥ अहमावारयिष्यामि द्रोणपुत्रास्त्रमाश्रुगैः ॥ ४५ ॥

प्रतिषिद्धा इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सौत्तदं कुर्वाण इति सानुशयं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥